

LIST ŘÍMANŮM

– JAK JE TO DÁL SE ZÁKONEM (Ř 7:7-25)

OPAKOVÁNÍ A NAVÁZÁNÍ

- 6. kapitola byla o tom, **jak je to dál s hříchem**.
- Začátek 7. kapitoly byl o tom, **jak je to dál se Zákonem**.
- Obojímu – hříchu i Zákonu – jsme zemřeli skrze Kristovu smrt na kříži.
- Ve křtu jsme byli ponořeni v Jeho smrt → v Něk jsme tedy zemřeli a v Něk i vstali na cestu nového života.

(ČSP) **2 Korintským 5:17**

17 Proto *je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu ¹všechno¹ nové.*

- Znovuzrození skrze Kristovu smrt a vzkříšení je ta duchovní skutečnost, na které má být vystavěn celý nový život věřícího člověka.

7. kapitola používá analogii s manželstvím: jako smrt ukončuje manželství a uvolňuje pozůstalého pro další vztah, tak i nás Kristova smrt oddělila od Zákonu, abychom se stali svobodnými k novému svazku s Kristem.

- Četli jsme: „**zemřeli jsme Zákonu**“ a „**oddali se vzkříšenému Kristu**“, „**abychom přinesli ovoce Bohu**“.
- Pod Zákonem nikdo ovoce nepřinese – my již nejsme pod Zákonem, ale pod Boží milostí (přízní, která je namířena do našich životů a ospravedlňuje nás, posvěcuje a vede).

Zákonu je jen nástrojem poznání hříchu ... je nástrojem soudu (není nástrojem spásy) ... a je starozákonní Boží smlouvou s člověkem ... byl napsán na kamenných deskách ... a nemá moc učinit člověka spravedlivým.

- Tato vnější litera Zákonu se již v našem případě nepoužívá – stará smlouva byla nahrazena novou lepší smlouvou: Bůh nám dal svého Ducha – napsal svůj Zákon přímo do našeho srdce.
- Když je Zákon vepsán do srdce znovuzrozeného člověka, již ty kamenné desky **nejsou zapotřebí**.

(ČSP) **Galatským 3:23–25**

23 Dokud nepřišla víra, byli jsme hlídáni pod Zákonem, uzavíráni pro víru, která měla být zjevena,

24 takže se Zákon stal naším vychovatelem ke Kristu, abychom byli ospravedlněni z víry. 25 Když však přišla víra, nejsme již podřízeni vychovateli.

Milost dosahuje cíle bez Zákonu – Božím působením, nikoli lidskou snahou.

VÝKLAD - Ř 7:7-25

- Když jsme minule četli výroky typu: „zemřeli jste Zákonu ...“, „abyste přinesli ovoce Bohu“ nebo „když jsme byli v těle, působily v našich údech hříšné vášně probouzené Zákonem, aby přinesly ovoce k smrti“ nebo „jsme zproštěni Zákonu“ nebo „Zákon je zvětšela litera“, mohlo by se zdát, že se Zákonem není něco v pořádku.
- Navíc, pokud Zákon v lidech probouzí (aktivuje) hříšné vášně – jak jsme si řekli minule – není snad samotný Zákon na vině, že jsme tak hříšní? Není Zákon zdrojem hříchu?

Ř 7:7A

? „Co tedy řekneme? Je Zákon hříchem?“

- „**Naprosto ne!**“ (Pavlíkův překlad: „*Pryč s takovou myšlenkou!*“)
- Tyhle otázky a odpovědi už z listu Římanům dobře známe ... teď bude jistě následovat nějaké dobré vysvětlení:

Ř 7:7B

Zákon musel být dán, jinak bychom nepoznali svůj hřích – to už víme.

- Např. o žádostivosti bychom nevěděli, kdyby Zákon neřekl „nepožádáš“.
- Mohli bychom říct, že Zákon hřích odhaluje tím, že ho správně pojmenovává – díky Zákonu dokážeme např. o smilstvu říct: „toto je hřích“.
- ☺ V tomto smyslu můžeme Zákon přirovnat třeba k zrcadlu, ve kterém vidíme svou špinavou tvář. Nebo k olovnici, která ukazuje křivou stěnu.

Ale to není všechno, jak skrze Zákon poznáme hřích – má být odhaleno ještě něco hlubšího.

- Už i dříve jsme si řekli, že **HŘÍCH** není jen ten vnější statický skutek, ale hřích je dynamická síla, moc, princip – který ovládá člověka.
- Je to vitální vzpoura, pro kterou je Zákon něco jako živná půda – Zákon ji aktivuje (probouzí).
- ☺ Zákon je něco jako návnada, aby bylo možno hřích vylákat z temné díry lidské duše a lapit ho na světle a usvědčit.
- ☺ Vandal, který nemá co na práci ve zničeném městě. Ale když spatří něco neporušeného, je to pro něj výzva – takto funguje hřích.

Jako příklad přikázání Zákona je zde uvedena **žádostivost**.

- Podívejme se, jak hřích leze ze své díry, váben tímto přikázáním, aby pak na světle projevil celou svou hříšnost.

Ř 7:8-13

Aby Pavel vylíčil, jaké zákonitosti (principy) fungují v lidském životě, personifikuje (zosobňuje) hřích a Zákon a vykresluje celou situaci jako dramatickou divadelní scénu.

- **Člověk, hřích a Zákon** tu vystupují jako herci této scény.
- Má to vzbudit naši obrazotvornost – máme si to představit.

Když na scénu vystoupil **Zákon ... hřích v člověku** se probudil (ožil, vylezl z díry) ... a pak hřích ve své vzpouře proti Bohu vláдел člověka veškerou špinou ... a nakonec ho jako viníka ho dovláдел až k soudu, kde na něj po zásluze čeká **smrt**.

- Zlý **hřích** použil dobrý **Zákon** k tomu, aby nám tím dobrým přivodil **smrt**.

Všichni v té dramatické scéně jasně vidíme, že tím problémem je **hřích** – nikoli **Zákon**.

- A potvrzujeme úvodní tvrzení: „Je Zákon hříchem (tím zlem)? – Naprosto ne!“
- Další otázka a odpověď:

? „Tedy to dobré mi způsobilo smrt?“

- „**Naprosto ne!**“ (Pavlíkův překlad: „Pryč s takovou myšlenkou!“)
- „Zákon je svatý i přikázání je svaté, spravedlivé a dobré.“ (12. verš)
- Přestupníky z nás nedělá dobrý Zákon, ale zlý hřích, který je v nás.
- Nezábívá nás dobrý Zákon, ale zlý hřích nás zabívá pomocí toho dobrého Zákona.
- Na vině je hřích – nikoli Zákon.

Právě v tom, že hřích bere to dobré, co je od Boha, jako záminku, aby člověka znesvětil a tím ho zabil, shledáváme lidský hřích jako něco nadmíru zvráceného a hříšného.

- ☺ Teprve pod Zákonem, vylezl z temnot lidského života hřích jako skutečně odporné monstrum.
- A **takto** skrze Zákon poznáváme hřích v celé jeho hříšnosti. (7. verš)

Ř 7:14

Je důležité mít na mysli, že dnešní oddíl listu Římanům popisuje přirozený stav člověka žijícího pod Zákonem.

- Nepopisuje život člověka vysvobozeného z otroctví hříchu a Zákona.

Zákon je **duchovní** – já však **tělesný**, prodaný do otroctví hříchu.

- Už jsme o tom trochu mluvili minule, když jsme si říkali, co znamená **být v těle** a co **být v Duchu** (což je protějšek toho, být v těle).
- **Být v těle** (nebo být tělesný) znamená – být v tom přirozeném neobnoveném stavu, ve kterém je hřích tím určujícím faktorem.

- **Být v Duchu** (nebo být duchovní) znamená žít v tom novém obnoveném stavu a jako znovuzrozený se nechat vést Duchem, věřit Bohu a žít z milosti.
- Tělesné je pozemské – duchovní je nebeské.
- ▶ Ta naše pozemskost, pudovost, tělesnost nám neumožňuje žít podle toho, co přišlo s hůry.
- ▶ Jen duchovní člověk by mohl být schopen naplnit ten duchovní Zákon.

Právě to, že přirozený člověk je tělesný, ale Zákon duchovní, staví člověka do těžké situace – jak uvidíme dál.

Na okraj – poznámka k následujícímu textu:

- Slovo „zákon“ je v 7. kapitole (i v 8.) použito ve více významech: v některých případech znamená Mojžíšův Zákon a v některých případech zákon ve smyslu zákonitost, princip (něco, co funguje jako přírodní zákony, čemu je podřízen svět (např. zákon zemské přitažlivosti)).

Než budeme číst poslední část textu, uvědomme si, že apoštol Pavel znal život pod Zákonem velice dobře – býval farizejem → popisuje zde jistě i svou vlastní zkušenost.

? Takže, jak je to s tělesným člověkem prodaným do otroctví hříchu, když se dostane pod vliv Božího Zákona?

Ř 7:15-23

Zde se mluví o hříchu jako o něčem, co ale není totožné přímo s naším „já“, ale co vládne životem člověka jako otrokář.

- Podobně jako Zákon není hříchem, ani člověk není hříchem.
- Hříšník může chtít dobro, může v mysli radostně souhlasit se Zákonem Božím, může svým hříchem sám trpět.
- ☹ Jeden opilec říkal: „Já nejsem závislý. Když budu chtít, tak já si umím poručit.“ Jeden křesťan mu na to řekl: „Ano, tomu věřím, ty si umíš poručit, ale uposlechnout už ne.“

Písmo spojuje hřích s tělem ne s myslí – **hřích působí v těle** dokonce i navzdory mysli. Mysl je svobodnější – ta může dokonce souhlasit s Božím Zákonem.

Hřích působí v těle stejně spolehlivě, jako v přírodě působí přírodní zákony.

- Právě proto zde Pavel říká, že objevuje takový zákon (zákonitost, princip): „*Když chci činit dobro, je při mně zlo. Podle vnitřního člověka radostně souhlasím se Zákonem Božím. Vidím však jiný zákon ve svých údech, který bojuje proti zákonu mé mysli a činí mě zajatcem zákona hříchu, jenž je v mých údech.*“
- V člověku pod Zákonem se setkávají dva protichůdné zákony: **Zákon Boží v mysli** a **zákon hříchu v našich údech**.

Proti zákonu hříchu je vnější Zákon, psaný na kamenných deskách, je bezmocný.

- ☹ Zrcadlo odráží špinavou tvář, ale není v jeho moci ji očistit. Olovnice ukazuje křivou stěnu, ale nemůže ji narovnat.
- Jak nešťastný a bezvýchodný je život pod Zákonem a v zajetí hříchu!

Nezbývá než zoufalé zvolání, v závěru této hrozné scény:

Ř 7:24

? Kdo mne vysvobodí?

- Přečtěme si odpověď:

Ř 7:25A

V Kristu je vysvobození – je o tom celá následující kapitola (8.)

Mimoходом:

- Tady ve 25. verši je trochu nešťastně použito číslování veršů (číslování může být někdy matoucí, protože zdánlivě rozděluje nebo spojuje věci, které k sobě nepatří) ... kdybychom text označený číslem 25 vytrhli z kontextu, zdálo by se, že Pavel děkuje za to, že sice myslí slouží Bohu, ale tělem slouží hříchu.
- A při tom 2. část 25. verše pouze shrnuje, co bylo řečeno, aby pak v 8. kapitole mohlo být vylíčeno to nádherné vysvobození z moci hříchu a Zákona.

Ř 7:25B

Člověk žijící pod Zákonem pak prožívá dvojí otroctví – jeho tělo je v otroctví hříchu – jeho mysl je v otroctví Zákona – je to stav strašlivé rozpolcenosti, neschopnosti, ale hlavně **viny a odsouzení**.

? Má 7. kapitola, kromě toho, že nám dává porozumět, jak to funguje pod Zákonem, nějaké uplatnění v křesťanském životě?

- Ano, pokud věřící člověk upadá pod Zákon.
- Pak lidé čtou 7. kapitolu a říkají: „Vždyť to je přesně to, co prožívám!“

Příklad upadnutí zpět pod Zákon vidíme v listu Galatským:

(ČSP) **Galatským 3:1–6**

1 Ó, nerozumní Galaťané, kdo vás očaroval, vás, kterým byl před očima vykreslen Ježíš Kristus ukřižovaný? 2 Toto jediné se chci od vás dovědět: Přijali jste Ducha na základě skutků Zákona, nebo na základě slyšení víry? 3 To jste tak nerozumní? Začali jste Duchem, a nyní dokončujete tělem? 4 Tolik jste vytrpěli nadarmo? Jestliže to skutečně bylo nadarmo! 5 Tedy ten, který vás vystrojuje Duchem a působí mezi vámi mocné věci, činí tak na základě skutků Zákona, nebo na základě slyšení víry? 6 Je tomu jako s Abrahamem: „uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost.“

- „Začali jste Duchem, a nyní dokončujete tělem.“
- „Začala ve vás působit Boží milost, ale nyní znovu chcete dosáhnout cíle svými silami – bez Boha.“
- Na to si musíme dát pozor!

Závěr:

- ▶ To, co jsme dnes uviděli, nazývá 7. kapitola souhrnně „**zákon hříchu**“ (princip, zákonitost, fungování).
- ▶ V další (8.) kapitole listu Římanům se mluví o našem nádherném vysvobození z tohoto zákona hříchu „**zákonem Ducha života v Kristu Ježíši**“ (Ř 8:2).

DOMÁCÍ ÚKOL:

Nastudujte si Ř 8:1-39 a pište si poznámky – příště si to společně vyložíme.